

До специалния Смѣсенъ англо-френско-български арбитраженъ съдъ.

ОТГОВОРЪ

отъ Българската държава на исквата молба на Английската и Французката държави.

1. Отъ името на българското правителство и за да предвара всѣко недоразумение, имамъ честь да декларирамъ, че никога моето правителство не е признало нито принципа, нито сумата на нѣкакво задължение, което би следвало то да изплати на английската и французката държави за аванситѣ, които тия държави били отпуснали презъ августъ 1915 г. на г. Деклозиеръ за купуване на жита въ България. Единственото, което българското правителство е възприело, е да подложи спора на единъ безпристрастенъ и просвѣтенъ арбитражъ на една висока международна юрисдикция, заявявайки предварително, че то би се подчинило на решението на тоя съдъ, който би отсѣдилъ дѣлото, съгласно действащото сега национално и интернационално право.

По фактичната страна:

2. На 20 августъ 1915 г. г. Фернандъ Деклозиеръ е направилъ следната декларация предъ финансовата администрация въ София: „понеже предприемамъ търговия на едро съ зърнени храни отъ всички видове, то Ви моля да ми опредѣлите съответния данѣкъ, смѣтайки отъ 1 юлий т. г.“ (приложение I-во). Подобни декларации и вписване сж били извършени сжщевременно въ търговския регистъръ, държанъ въ окръжния съдъ въ София.

Следователно, г. Деклозиеръ е предприелъ тази търговия съ зърнени храни отъ свое име и за своя смѣтка на равни условия съ всѣки другъ частенъ търговецъ въ страната. Той е организиралъ, тъй сжщо на свое име, всички свои агенции въ провинцията, като е сключилъ съ своитѣ агенти договори на свое собствено име. Агентитѣ на г. Деклозиеръ, отъ своя страна, сж сключили договори съ подагентитѣ, които е трѣбвало да купуватъ житата за смѣтка на агентитѣ. Финансовитѣ и банковитѣ операции на пред-